

صحبت های حضرت شیخ محمد محمت عادل ال حقانی

حلال را حروم نکن

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته،
 أعوذ بالله من الشیطان الرجیم. بسم الله الرحمن الرحیم.
 الصلاة والسلام على رسولنا محمد سيد الأولين والآخرين،
 مدد یا رسول الله، مدد یا ساداتی أصحاب رسول الله، مدد یا مشایخنا،
 شیخ عبدالله الفانز الداغستانی، شیخ محمد ناظم الحقانی، دستور.
 طریقتنا الصلبة والخیر فی الجمعیة.

الله عز و جل به فرزندان آدم نشان داده است چه چیز خوب است و چه چیز بد است، آنچه که ممنوع (حروم) است و آنچه که مجاز (حلال) است. فرزندان آدم نمی تواند بر اساس ذهن خودش آنچه که حروم است، حلال کند. فرد میتواند فکر کند آنچه که خوب است، بد است، و یا آنچه بد است، خوب است، اما ضرر اش در این دنیا است. با این حال، اگر به نظر اش برسد که آنچه که ممنوع است به انواع حلال است، یک گناه برای آن شخص است، اعمال های خوب او از بین می روند، و او مجازات خواهد شد.

آنچه شدیدتر است که آنچه الله حلال (مجاز) کرده است، ممنوع (حروم) کردند. او با توجه به تفکر خودش و یا وضعیت جامعه، همه انواع گناهان را مرتکب می شود و هیچ مشکلی نیست، اما ادامه می دهد و می گوید: "این یک گناه است!" وقتی کسی چیزی مجاز (شایسته) انجام می دهد. فکر میکنی کی هستی؟ چگونه جرات می کنی آنچه را که الله جل جلاله (ﷻ) حلال کرده است، حروم کنی؟ این یک گناه بزرگ است! الله مجازات خواهد داد.

دین روشن است. حضرت پیامبر مان (ﷺ) میفرماید: "چیزهای تردیدآمیز (ناآشکار، نامعلوم، مشکوک، شکدار) وجود دارند، پس به آنها نزدیک نشوید." الله این را نشان داده است، حضرت پیامبر مان فرموده است و قضاوت در قرآن را داده است. پس ادامه ندهید با گفتند به آنچه که حلال است: "این حروم است!" خیلی نفر ها وجود دارد که این کار را انجام می دهند. افراد که باید فتوا بدهند فرق دارند، حتی خواجه ها (روحانیون) نمی توانند. افرادی که فتوا ها را میدهند، جداگانه هستند. خواجه ها به عنوان امام تمرین می کنند و نیاز دارند به مفتی (کارشناس قابل اطمینان) زمانی که باید یک فتوا بدهند. در دوران عثمانی به آنها می داند براینکه فتوا را پیدا (کشف) کنند. فتوا در این کجاست؟ چطور کار می کند؟ آنها نیز اکنون می توانند فتوا بدهند. برای این مفتی ها وجود دارند، اما بر اساس سر خودت نیست.

همانطور که گفتیم، حتی یک خواجه نمی تواند یک فتوا را بدهد، پس چگونه یک فرد عادی؟ او از سر تا پا در گناه زندگی می کند، و او ادامه می دهد با مشکلات بی خود (بی مورد) برای مردم دادن. آیا او نماز می خواند و یا نه، و اگر او یک امام است، یک گناه سنگین (وبال) است برای او که حلال را به انواع حروم بگوید. (ما) باید از این مراقبت باشیم. (ما) همه گناهکار از بالا به پایین هستیم، پس ز رنگ (با هوش) نیست که حلال الله را، به حروم تبدیل کنیم.

صحبت های حضرت شیخ محمد محمت عادل ال حقانی

الله شما را خلق کرده است و او است که همه را می‌شناسد (می‌داند). او چیزهایی که مناسب ما بود، مجاز کرد، که (ما) می‌توانیم انجام دهیم و چیزهایی را که شر هستند ممنوع کرد. (ما) باید برای خوبی خودمان مراقب باشیم. الله نیازی ندارد، نه حتی کمی. می‌توانید به همان اندازه که بخواهید گناه یا خوبی (نیکو کاری) انجام بدهید. این بر الله اثر ندارد. او خالق است. همه چیز برای سود (نفع) شما است.

بگذارید بگوییم: "خداوند به ما عقل سلیم (قضاوت صحیح، شعور، خرد، عقل و درایت) و هوش عطا کند،" که بتوانیم کارها را به تفکر انجام بدهیم. خوب نیست که بلافاصله صحبت کنیم. هنگامی که از یک سؤال از شما پرسیدند، می‌توانید پاسخ دهید اگر می‌دانید و اگر مطمئن هستید. اگر نه، اگر مطمئن نیستید، باید به آن نگاه کنید، باید از مفتی بپرسید، و شما باید از دانشمندان (عالمان) بپرسید. گروه (نوع) های دانشمندان (عالمان) نیز مختلف وجود دارند. در زمان عثمانی هر کدام از آنها را جداگانه کردن. عثمانی ها آخرین دولت اسلامی هستند. صاحب اختیار (دارای حق) برای فتوا دادند یک چیز بود و خواجه (روحانیون) یک چیزی دیگر بود. انشاءالله خداوند (به ما) راه راست را نشان بدهد.

از همه طرف ها با توجه به ذهن خودشان می‌گویند: "این حروم است!" مراقب باش از این کار را انجام دادن! این حلال است، خداوند آن را برای مردم حلال کرده است، او آن را حلال کرد، و شما ادامه می‌دهید و به می‌گوید حروم به آن چیز که حلال است. شما باعث هستید برای مردم سخت باشد و فتوا (حکم مذهبی) می‌دهید.

و من الله التوفیق.
الفاتحه

حضرت شیخ محمد محمت عادل
۶ ربیع الآخر ۱۴۳۹، درگاه اُکبابا، فجر